

РЕШЕНИЕ

№ 6581

гр. София, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **12654** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична община, предявена чрез юрисконсулт В. срещу Решение от 01.09.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 67/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 13-ти състав, с което съдът е отменил Наказателно постановление (НП) № 379569 от 17.07.2020 г., издадено от заместник-кмета на Столична община (СО), с което за нарушение на разпоредбата на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, във вр. с чл. 46, ал.1 и чл. 47, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО - Наредбата) на основание чл. 49 от НРУПОГТТСО е наложено на Д. М. Д. административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

С жалбата се излагат твърдения, че обжалваното решение е незаконосъобразно, неправилно и постановено при съществени процесуални нарушения. Изложени са доводи, че извършеното административно нарушение е безспорно установено, актът и НП са издадени от компетентни органи без допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство. Развиват се подробни аргументи относно неправилното приложение на Закона за автомобилните превози (ЗавПр). Моли настоящата инстанция да отмени решението и по същество да постанови друго, с което да потвърди НП.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. Ц., поддържа касационната жалба. Моли

решението на СРС да се отмени като незаконосъобразно и да бъде потвърдено НП. Ответникът по делото – Д. М. Д., се явява лично, оспорва касационната жалба и счита решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Административен съд София – град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно.

С обжалвания съдебен акт съдът е отменил Наказателно постановление (НП) № 379569 от 17.07.2020 г., издадено от заместник-кмета на Столична община (СО), с което за нарушение на разпоредбата на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, във вр. с чл. 46, ал.1 и чл. 47, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО - Наредбата) на основание чл. 49 от НРУПОГТТСО е наложено на Д. М. Д. административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

Въззивният съд е приел, от фактическа страна, че на 19.06.2020 г. в [населено място], касаторът си закупила карта за еднократно пътуване, влязла в метрото и се качила в метровлак, като смачкала картата за еднократно пътуване. При извършена проверка от контролор по редовността на пътниците между спирки „Софийски университет“ и „С.“ Д. Д. не могла да представи превозния си документ.

С оглед на това на посоченото лице бил съставен АУАН за нарушение на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, във вр. с чл. 46, ал.1 и чл. 47, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, в чийто бланков формуляр било отбелязано чрез зачертаване „пътува без превозен документ“ и „отказва да закупи карта за еднократно пътуване“. Въз основа на така съставения акт е издадено процесното НП, което СРС е отменил с оспорваното в настоящото производство решение. За да постанови този резултат, съдът след преценка в съвкупност на събраните по делото писмени доказателства и гласни доказателствени средства от правна страна е приел, че АУАН и обжалваното НП са издадени от компетентни длъжностни лица, но са допуснати съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство. На първо място, посочил е, че съдържанието на АУАН и НП не съответстват на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал.1, т. 4 от ЗАНН – липсвало посочване по недвусмислен начин на лицето извършило нарушението, доколкото в АУАН е посочено лицето с имена „Д. М. Д.“, но лице с такова име и ЕГН не съществувало. Наред с това били нарушени и разпоредбите на

чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал.1, т. 6 от ЗАНН – липсвало ясна правна квалификация на твърдяното нарушение, като АУАН и НП са посочени трите хипотези на чл. 18, т. 1, т.2 и т.3 от НРУПОГТТСО, които предвиждат различни задължения за пътуващите в обществения градски транспорт, като с това е наложено едно наказание за три отделни нарушения в противоречие с нормата на чл. 18 от ЗАНН. В словесната част на АУАН не е било описано неизпълнение на задълженията по т. 2 и т. 3 на чл. 18, ал. 1 от НРУПОГТТСО, тъй като при тези хипотези нарушителят е следвало едновременно да е пътувал с нередовен превозен документ, но и да не е предоставил превозния си документ на контролните органи, като не било съобразено, че така посочените нарушения съществуват само в алтернативност.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Решението е правилно и законосъобразно, съответно на материалния закон и постановено без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила по аргументите изложени в него.

Не са налице наведените в жалбата касационни основания.

Настоящият касационен състав намира за правилни и законосъобразни изложените мотиви в оспореното решение, поради което намира, че не следва да ги повтаря. Налице са посочените в мотивите на въззивното решение допуснати съществени нарушения на процесуалните правила които са довели до ограничаване на правата на страните. С тях са засегнати с особена интензивност процесуалните права на санкционираното лице и са го лишава от възможността да се ползва в пълен обем от същите във всяка фаза на административнонаказателното производство.

Допуснатите съществени процесуални нарушения са при индивидуализация на нарушителя, описание на деянието, касаещи неговата съставомерност и които нарушения ограничават възможността на проверяваното лице да ангажира адекватно правната си защита. Правилно въззивният съд е приел, че видно от АУАН и в НП посоченото нарушение е пътуване без редовен превозен документ. Разпоредбата на чл. 18, т. 1 НРУПОГТТСО съдържа три предложения (б. "а", б. "б", б. "в"), но не е посочено коя от тях е нарушена и от доказателствата по делото не се установява категорично за кое от трите задължения на ответника по касация е наложено наказание. Недостатъците в съдържанието на АУАН, поставил началото на административно-наказателното производство не само не са отстранени в съставеното НП, но са и преповторени, като на Д. М. Д. е предявено неясно обвинение.

Правилно въззивният съд е приел, че дори и от фактическа страна да се приеме, че ответника по касация е допуснал визираното в чл. 18, ал.1, т. 1 от НРУПОГТТСО нарушение от обективна и субективна страна, то налице са предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН за маловажност на случая.

С оглед на изложеното НП е неправилно и решението на СРС, с което същото е отменено, следва да бъде оставено в сила.

По разноските по производството:

При този изход на делото, право на разноски притежава ответника по касация, но при липса на направено искане в тази насока, касационният състав намира, че разноски не следва да се присъждат.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.09.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 67/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 13-ти състав.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.